BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gegužės 11 d. *

Byloje T-121/08

PC-Ware Information Technologies BV, įsteigta Amsterdame (Nyderlandai), atstovaujama advokatų L. Devillé ir B. Maerevoet,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą E. Manhaeve padedamo advokato P. Wytinck,

atsakovę,

* Proceso kalba: olandų.

dėl pagrindinio prašymo panaikinti 2008 m. sausio 11 d. Komisijos sprendimą atmesti ieškovės pasiūlymą, pateiktą viešųjų pirkimų procedūroje DIGIT/R2/PO/2007/022, ir subsidiaraus prašymo atlyginti žalą, kurią ieškovė tariamai patyrė dėl Komisijos elgesio,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir S. Soldevila Fragoso,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. liepos 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

A — *Bendrijos teisės aktai*

1 Europos Komisijos prekių pirkimo sutarčių sudarymui taikomos nagrinėjamam atvejui taikytinos redakcijos 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k.,1 sk., 4 t., p. 74; toliau – Finansinis reglamentas) pirmos dalies V antraštinės dalies nuostatos bei 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 145; toliau – Įgyvendinimo taisyklės) pirmos dalies V antraštinės dalies nuostatos.

2 Pagal Finansinio reglamento 100 straipsnį:

„1. Leidimus duodantis pareigūnas, remdamasis atrankos ir konkurso laimėtojo nustatymo kriterijais, nustatytais iš anksto konkurso skelbimo dokumentuose ir viešųjų pirkimų taisyklėse, sprendžia, kas turi būti pripažintas konkurso nugalėtoju.

2. Susitariančioji institucija [Perkančioji organizacija] visiems kandidatams arba konkurso dalyviams, kurių pasiūlymai arba paraiškos buvo atmestos, praneša motyvus, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas, ir visiems konkurso dalyviams, kurių paraiškos yra priimtinos ir kurie raštu prašo tokios informacijos, praneša apie laimėjusios paraiškos charakteristikas ir santykinius pranašumus bei konkurso dalyvio, kuris laimėjo konkursą, pavadinimą.

Tačiau tam tikros informacijos negalima atskleisti, jei toks atskleidimas trukdytų taikyti teisės aktus, prieštarautų viešiesiems interesams arba kenktų teisėtiems valstybinių ar privačių įmonių verslo interesams, arba iškraipytų tarp jų sąžiningą konkurenciją.“

3 Įgyvendinimo taisyklių 130 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyta:

„1. Konkurso dokumentus sudaro šie būtiniausi dokumentai:

<…>

b) pridedamos specifikacijos <...>;

<…>

3. Specifikacijose:

<…>

c) išdėstomos <...> techninės specifikacijos;

<…>“

4 Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Jei konkrečiai sutarčiai paraiškose yra nurodytos neįprastai mažos kainos, susitariančioji institucija [perkančioji organizacija], prieš atmesdama paraiškas vien tuo pagrindu, raštu paprašo informacijos apie paraiškos sudedamąsias dalis, kurias ji laiko svarbiomis, ir jas patikrina, atitinkamai išklausiusi šalis ir atsižvelgusi į pateiktus paaiškinimus. Šie paaiškinimai pirmiausia gali būti pateikiami apie saugos ir darbo sąlygų nuostatas, galiojančias toje vietoje, kur bus teikiamos paslaugos, tiekiamos prekės ar atliekami darbai.

Susitariančioji institucija [Perkančioji organizacija] gali visų pirma atsižvelgti į paaiškinimus apie:

a) gamybos proceso, paslaugų teikimo ar statybos metodo ekonomiką;

b) pasirinktus techninius sprendimus arba ypač palankias konkurso dalyviui sąlygas;

c) konkurso dalyvio originalumą.“

5 Įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnio 4 dalyje nurodyta:

„Neįprastai mažos kainos paraiškų, minėtų šio reglamento 139 straipsnyje, atveju vertinimo komitetas paprašo bet kokios informacijos apie paraiškos sudėtį.“

6 Įgyvendinimo taisyklių 149 straipsnyje numatyta:

„1. Susitariančiosios institucijos [Perkančiosios organizacijos] kuo greičiau praneša kandidatams ir dalyviams apie priimtus sprendimus dėl viešųjų pirkimų sutarties ar pagrindų sutarties sudarymo arba leidimo dalyvauti dinaminėje pirkimo sistemoje, įskaitant tuos motyvus, dėl kurių jos priėmė sprendimą nesudaryti viešųjų pirkimų sutarties ar pagrindų sutarties ar netaikyti dinaminės pirkimo sistemos, dėl kurių įvyko konkursas arba dėl kurių jos priėmė sprendimą pradėti procedūrą iš naujo.

2. Ne vėliau kaip per penkiolika kalendorinių dienų nuo raštiško prašymo gavimo dienos susitariančioji institucija [perkančioji organizacija] praneša informaciją, numatytą finansinio reglamento 100 straipsnio 2 dalyje.

3. Jeigu Bendrijos institucijos savo sąskaita sudaro viešųjų pirkimų sutartis, kurių vertė lygi arba viršija 158 straipsnyje nustatytas ribas ir kurioms taikoma Direktyva 2004/18/EB, susitariančioji institucija [perkančioji organizacija] tuo pačiu metu individualiai kiekvienam konkurso nelaimėjusiam dalyviui ar kandidatui praneša

laišku ir faksu arba elektroniniu pranešimu, kad jų prašymas dalyvauti ar pasiūlymas neatrinkti bet kuriame iš šių etapų:

a) netrukus po to, kai buvo priimti sprendimai dėl draudimo dalyvauti ir atrankos kriterijų, ir prieš priimant sprendimą dėl laimėtojo viešųjų pirkimų procedūrų, organizuotų dviem atskirais etapais, atveju;

b) kalbant apie sprendimus dėl laimėtojo ir sprendimus dėl pasiūlymų atmetimo, kuo greičiau ir ne vėliau kaip per savaitę po sprendimo dėl laimėtojo priėmimo.

Kiekvienu atveju susitariančioji institucija [perkančioji organizacija] nurodo konkurso pasiūlymo ar paraiškos atmetimo priežastis ir teisines priemones ištaisyti padėtį.

Susitariančios institucijos [Perkančiosios organizacijos], nelaimėjusiems kandidatams ar dalyviams siųsdamos pranešimus apie prašymų dalyvauti ar pasiūlymų atmetimą, kartu siunčia sprendimą apie konkurso laimėtoją, nurodydamos, kad pateikiamas sprendimas neįpareigoja atitinkamos susitariančiosios institucijos [perkančiosios organizacijos].

Nelaimėję dalyviai ar kandidatai gali prašyti papildomos informacijos apie atmetimo priežastis, pateikdami raštišką prašymą laišku, faksu ar elektroniniu būdu, o kiekvienas dalyvis, pateikęs priimtiną pasiūlymą, gali gauti informaciją apie laimėjusio pasiūlymo savybes bei pranašumus ir sužinoti laimėtojo pavadinimą, nepažeidžiant finansinio reglamento 100 straipsnio 2 dalies antros pastraipos nuostatų. Susitariančiosios institucijos [Perkančiosios organizacijos] atsako ne vėliau kaip per penkiolika kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo prašymo gavimo dienos.“

7 Skelbimo apie konkursą DIGIT/R2/PO/2007/022, pavadinto „Stambus „Microsoft“ produktų perpardavėjas (LAR 2007)“ ir Komisijos paskelbto *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* priede (OL S 183, 2007, toliau – skelbimas apie konkursą), techninės specifikacijos 3.3 punkte nurodyta:

„Nukrypstant nuo „Informatikos generalinio direktorato paskelbtam konkursui pasiūlymus teikiantiems dalyviams skirto gido“, sutarčiai, kuriai sudaryti rengiamas šis konkursas, bus taikoma Europos bendrijos teisė, o teisės klausimams, kurių Bendrijos teisė nereglamentuoja – Belgijos teisė.“

8 Informatikos generalinio direktorato paskelbtam konkursui pasiūlymus teikiantiems dalyviams skirto gido 1.1.1 punkte nurodyta:

„ES institucijų, agentūrų ir kitų organizacijų viešojo pirkimo procedūrai taikomos šios nuostatos:

1) galiojančios redakcijos 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento [V] antraštinės dalies 1 skyrius;

2) galiojančios redakcijos 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles, [V] antraštinės dalies 1 skyrius;

3) Pasaulio Prekybos Organizacijos sutartis dėl viešųjų pirkimų, prie kurios Europos bendrija prisijungė 1987 m. lapkričio 16 d. Tarybos sprendimu dėl Protokolo, kuriuo iš dalies pakeičiamas GATT sutartis dėl viešųjų pirkimų, sudarymo."

B — *Nacionalinės teisės aktai*

9 1991 m. liepos 14 d. Įstatymo dėl prekybos ir vartotojo informavimo bei jo apsaugos (*Loi sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur*, *Moniteur belge*, 1991 m. rugpjūčio 29 d., p. 18712, toliau – Belgijos prekybos įstatymas) 40 straipsnyje nurodyta:

„Prekybininkui draudžiama siūlyti parduoti arba parduoti prekę nuostolingai.

Nuostolingu pardavimu laikomas bet kuris prekės pardavimas už kainą, kuri nesiekia jos įsigijimo kainos arba kainos, už kurią ją galima vėl įsigyti.

<…>"

Faktinės bylos aplinkybės

10 2007 m. kovo 30 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* priede (OL S 63) išspausdino išankstinį skelbimą apie pirkimą „Stambus „Microsoft“ produktų perpardavėjas (LAR 2007)“, kuriam suteiktas numeris DIGIT/R2/PO/2007/022, pagrindų sutarčiai dėl vieno langelio, skirto Komisijai ir kitoms Europos Sąjungos institucijoms įsigyti programinę įrangą ir licencijas iš tiekėjo *Microsoft* (toliau – tiekėjas), sudaryti.

11 2007 m. rugsėjo 21 d. laišku ieškovė *PC-Ware Information Technologies BV* gavo šio viešojo pirkimo technines specifikacijas.

12 2007 m. rugsėjo 22 d. Komisija išspausdino skelbimą apie pirkimą konkurso būdu.

13 2007 m. lapkričio 2 d. ieškovė pateikė Komisijai pasiūlymą. Šiame pasiūlyme nurodyta, kad paisydama, be kita ko, Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnio, kuriuo draudžiama parduoti nuostolingai, ieškovė šiame pirkime siūlo 17,70 % dydžio nuolaidą tiekėjo prekėms ir licencijoms.

14 2007 m. gruodžio 3 d. laišku Komisija paprašė konkurso laimėtojo patvirtinti, kad jo pasiūlymas atitinka taikytinus teisės aktus ir ypač tai, kad jo pardavimas vykdomas ne nuostolingai. 2007 m. gruodžio 4 d. laišku konkurso laimėtojas patvirtino, jog tenkina šį reikalavimą.

15 2008 m. sausio 10 d. Komisija priėmė sprendimą dėl nagrinėjamo viešojo pirkimo konkurso laimėtojo.

16 2008 m. sausio 11 d. laišku Komisija informavo ieškovę apie sprendimą atmesti jos pasiūlymą tuo pagrindu, kad jo kokybės ir kainos santykis, pritaikius konkurso laimėtojo nustatymo formulę, nebuvo geriausias. Šiame laiške taip pat nurodyta, jog ieškovė turi teisę prašyti pateikti papildomos informacijos.

17 2008 m. sausio 16 d. elektroniniu laišku, apie kurį priminė 2008 m. sausio 18 d., ieškovė paprašė Komisijos surengti apibendrinamąjį susitikimą, per kurį jai būtų paaiškintos jos pasiūlymo stipriosios ir silpnosios pusės, palyginti su laimėjusiu pripažintuoju, kad ji geriau suprastų įvertinimo rezultatą.

18 Atsiliepdama į šį prašymą Komisija suorganizavo apibendrinamąjį susitikimą su ieškovės atstovais, kuris įvyko 2008 m. sausio 28 d.

19 2008 m. sausio 29 d. laišku Komisija pranešė ieškovei nagrinėjamo viešojo pirkimo laimėtojo pavadinimą ir nusiuntė jai apibendrinamojo susitikimo ataskaitą, kurioje, be kita ko, nurodė, kad konkurso laimėtojas pasiūlė atitinkamos rinkos prekes už 81,75 % kainos, t. y. su 18,25 % dydžio nuolaida. Jame taip pat nurodyta, jog pirkimo laimėtoju šis dalyvis pripažintas dėl geriausio jo pasiūlymo kokybės ir kainos santykio.

20 2008 m. vasario 21 d. Komisija sudarė su laimėtoju sutartį, kuriai suteiktas numeris DI 06270 00.

21 2008 m. kovo 15 d. Komisija išspausdino skelbimą apie sudarytą sutartį *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* priede (OL S 53).

Procesas ir šalių reikalavimai

22 Ši byla pradėta ieškovės ieškiniu, kurį teismo kanceliarija gavo 2008 m. kovo 10 d.

23 2009 m. liepos 7 d. vykusiame posėdyje išklausytos bylos šalių kalbos ir jų atsakymai į teismo pateiktus klausimus.

24 Ieškovė teismo prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu,

— panaikinti Komisijos sprendimą, apie kurį ieškovei buvo pranešta 2008 m. sausio 11 d. laišku, atmesti ieškovės pasiūlymą, pateiktą konkursui DIGIT/R2/PO/2007/022 – LAR 2007, ir nustatyti konkurso laimėtoją,

— pripažinti, kad neteisėti Komisijos veiksmai yra teisės nuostatų pažeidimas, sukeliantis jos atsakomybę,

— jeigu viešojo pirkimo sutartis bus įvykdyta, kai teismas priims sprendimą arba nebebus galima panaikinti Komisijos sprendimo, priteisti iš Komisijos 654 962,38 EUR žalos, ieškovės patirtos dėl šios pirkimo procedūros, atlyginimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

25 Komisija teismo prašo:

— pripažinti reikalavimą dėl panaikinimo visiškai nepriimtinu arba bent jau nepagrįstu,

— pripažinti reikalavimą priteisti žalos atlyginimą nepriimtinu arba bent jau nepagrįstu,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

A — *Dėl prašymo panaikinti sprendimą*

26 Reikia pažymėti, kad 24 punkte minėtu antruoju reikalavimu ieškovė prašo panaikinti Komisijos sprendimą, apie kurį pranešta 2008 m. sausio 11 d. laišku, atmesti jos pasiūlymą ir nustatyti konkurso laimėtoją.

27 Tačiau iš 16 punkte minėtų aplinkybių matyti, kad 2008 m. sausio 11 d. laišku Komisija paprasčiausia informavo ieškovę apie tai, kad priimdama sprendimą atmesti jos pasiūlymą rėmėsi konkurso laimėtojo nustatymo formule, kurią pritaikius šio pasiūlymo kokybės ir kainos santykis nėra geriausias. Taigi Bendrasis Teismas mano, jog šis laiškas, kaip toks, negali būti aiškinamas kaip apimantis sprendimą sudaryti sutartį

su konkurso laimėtoju. Nagrinėjamu atveju, kaip minėta 15 punkte, sprendimas dėl konkurso laimėtojo nustatymo priimtas 2008 m. sausio 10 d.

28 Tačiau iš teismų praktikos matyti, kad prašymas panaikinti sprendimą pripažinti vieną konkurso dalyvį laimėtoju ir prašymas panaikinti sprendimą atmesti kito to paties viešojo pirkimo dalyvio pasiūlymą yra glaudžiai susiję (šiuo klausimu žr. 2007 m. balandžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją*, T-195/05, Rink. p. II-871, 113 punktą).

29 Todėl reikia pripažinti, kad nagrinėjamu ieškiniu skundžiamas sprendimas apima ir sprendimą dėl pasiūlymo atmetimo, ir sprendimą dėl pirkimo laimėtojo nustatymo.

1. *Dėl prašymo panaikinti sprendimą priimtinumo*

30 Nenurodydama formalaus nepriimtinumo pagrindo Komisija tvirtina, kad prašymas panaikinti sprendimą yra nepriimtinas, nes, pirma, ieškovė nėra suinteresuota pareikšti ieškinį ir, antra, nėra ieškinio dalyko.

a) Dėl ieškovės nesuinteresuotumo pareikšti ieškinį

Šalių argumentai

31 Komisija mano, kad prašymas panaikinti sprendimą turi būti atmestas, nes ieškovė nesuinteresuota jį pareikšti. Jei ieškovės ieškinio argumentas, kad viešojo pirkimo

laimėtojo pasiūlymas pažeidžia Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnį, draudžiantį parduoti nuostolingai, būtų pripažintas pagrįstu, ieškovės pateiktas pasiūlymas taip pat pažeistų šią nuostatą. Pati ieškovė pripažino, kad ji siūlė parduoti prekes be pelno maržos, o pagal Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnį tai prilyginama nuostolingam pardavimui. Darytina išvada, kad jos pasiūlymas ne tik negalėjo būti atrinktas, bet ir kad ieškovė neturi teisės į žalos atlyginimą, nes tariamai neteisėti Komisijos veiksmai jai negalėjo padaryti jokios žalos.

32 Ieškovė tvirtina, kad Komisijos nurodyti nepriimtinumo dėl nesuinteresuotumo pareikšti ieškinį motyvai susiję su bylos esme, taigi – nesusiję su ieškinio priimtinumu.

Bendrojo Teismo vertinimas

33 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką fizinio ar juridinio asmens ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tiek, kiek šis asmuo yra suinteresuotas, kad skundžiamas aktas būtų panaikintas. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats skundžiamo akto panaikinimas gali turėti teisinių padarinių ir dėl to bylos pagal ieškinį baigtis gali būti naudinga jį pareiškusiai bylos šaliai (žr. 2007 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo Nutarties *EnBW Energie Baden-Württemberg prieš Komisiją*, T-387/04, Rink. 2007 p. II-1195, 96 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

34 Reikia konstatuoti, kad Komisijos argumentai, jog ieškovė nesuinteresuota pareikšti ieškinį, grindžiami prielaida, kad nagrinėjamam atvejui taikomas Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnis. Iš Komisijos raštų akivaizdžiai matyti, jog ieškovė nebūtų

suinteresuota pareikšti ieškinį tik jei teismas turėtų nuspręsti, kad konkurso laimėtojo pasiūlymas prieštarauja Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsniui.

35 Tačiau Bendrasis Teismas konstatuoja, jog iš Komisijos pastabų, raštu pateiktų dėl antrojo pagrindo, matyti, kad nagrinėjamu atveju ji nepritaria šios nuostatos taikymui. Taigi, kaip nurodo ieškovė, pripažintina, kad klausimas dėl galimybės taikyti Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnį susijęs su prašymo panaikinti sprendimą nagrinėjimu iš esmės.

36 Taigi Komisijai nepateikus argumentų, tinkamai pagrindžiančių jos tvirtinimus apie nesuinteresuotumą pareikšti ieškinį, šį nepriimtinumo pagrindą reikia atmesti.

b) Dėl prašymo panaikinti sprendimą dalyko nebuvimo

Šalių argumentai

37 Komisija mano, kad ieškovė reikalauja tik žalos atlyginimo, nes išnyko jos pagrindinio prašymo panaikinti sprendimą dalykas. Viešojo pirkimo sutartis jau buvo iš dalies įvykdyta, o tai, atsižvelgiant į ieškovės reikalavimus, reiškia, kad šiuo ieškiniu ji atsisakė reikalavimo dėl panaikinimo ir jį pakeitė reikalavimu atlyginti žalą.

38 Ieškovė atmeta Komisijos argumentus ir nurodo, kad ji vis dar suinteresuota, kad skundžiamas sprendimas būtų panaikintas.

Bendrojo Teismo vertinimas

39 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tam, kad nagrinėjant bylą teisme ieškovas liktų suinteresuotas skundžiamo akto panaikinimu, vien šio panaikinimo turi pakakti galimiems teisiniams padariniams atsirasti, pavyzdžiui, juo būtų ištaisyti galimi šio akto žalingi padariniai arba išvengta nurodyto neteisėtumo ateityje (šiuo klausimu žr. 1988 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Apesco prieš Komisiją*, 207/86, Rink. p. 2151, 16 punktą; 1999 m. kovo 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gencor prieš Komisiją*, T-102/96, Rink. p. II-753, 41 punktą ir 2007 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Schering-Plough prieš Komisiją ir EMEA*, T-133/03, 31 punktą).

40 Nagrinėjamu atveju, susijusiu su pagrindų sutartimi, kurios pavyzdžiu ateityje gali būti sudaromos analogiškos pirkimo sutartys, egzistuoja suinteresuotumas išvengti, kad ieškovės nurodytas neteisėtumas nepasikartotų ateityje. Todėl Komisija daro klaidą tvirtindama, kad išnyko prašymo panaikinti sprendimą dalykas.

41 Atsižvelgiant į 36–40 punktuose padarytas išvadas, šį prašymą panaikinti sprendimą reikia pripažinti priimtinu.

2. *Dėl esmės*

42 Grįsdama savo prašymą dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo ieškovė nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu ir, antra, su 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo

darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132) 55 straipsnio ir Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalies bei 146 straipsnio 4 dalies, skaitomų kartu su Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsniu, draudžiančiu parduoti nuostolingai, nuostatų pažeidimu.

43 Siekiant apibrėžti šio ieškinio dalyką pirmiausia reikia išnagrinėti antrojo pagrindo pagrįstumą.

a) Dėl antrojo pagrindo, kad pažeistos Direktyvos 2004/18 55 straipsnio ir Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalies bei 146 straipsnio 4 dalies, skaitomų kartu su Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsniu, nuostatos

Šalių argumentai

44 Pirma, ieškovė nurodo, kad pateikdama pasiūlymą specialiai atkreipė Komisijos dėmesį į tai, kad nagrinėjamoje viešojo pirkimo procedūroje ji pasiūlė didžiausią įmanomą, t. y. 17,70 % dydžio nuolaidą. Šis maksimalus nuolaidos dydis buvo taikomas visiems pagal nagrinėjamo pirkimo procedūrą pateiktiems pasiūlymams, įskaitant ir konkurso laimėtojo pasiūlymą. Šį teiginį ieškovė grindžia jai tiekėjo atsiųstu 2007 m. spalio 29 d. laišku, pridėtu prie jos 2007 m. lapkričio 2 d. pasiūlymo (toliau – tiekėjo

laiškas). Be to, ieškovė teigia, kad tai patvirtina ir aplinkybė, jog trys kiti konkurso dalyviai pateikė pasiūlymus su 17,70 % nuolaida, o tai Komisijai buvo žinoma.

45 Tačiau ji pažymi, kad iš bylos medžiagos matyti, jog konkurso laimėtojo pasiūlyme nurodyta 18,25 % nuolaida, o tai didesnė nei tiekėjo visiems perpardavėjams suteikta nuolaida. Ieškovė teigia, kad tokia nuolaida pažeidžia Belgijos prekybos įstatymo, pagal kurį draudžiama parduoti nuostolingai ir kuris, vadovaujantis Techninių specifikacijų 3.3 punktu, taikomas nagrinėjamam atvejui, 40 straipsnį. Dėl pasiūlytos nuolaidos dydžio šio konkurso laimėtojo pasiūlymas yra neįprastai mažos kainos Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalies ir 146 straipsnio 4 dalyje pavartota prasme.

46 Galiausiai ieškovė teigia, kad Komisija, pasirinkusi konkurso laimėtojo pasiūlymą, nors jo kaina buvo neįprastai maža, pažeidė Direktyvos 2004/18 55 straipsnį bei Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalį bei 146 straipsnio 4 dalį. Ji mano, kad Komisija tokį pasiūlymą turėjo nedelsdama atmesti.

47 Antra, Komisija, nepaisydama ieškovės pateiktos informacijos, nepatikrino, ar konkurso laimėtojas pažeidė draudimą parduoti nuostolingai, ir taip pažeidė gero administravimo principą, nes neatliko kruopštaus ir objektyvaus visos svarbios informacijos tyrimo.

48 Trečia, ieškovė pastebi, kad bet kuri suinteresuota šalis galėtų užginčyti sutarties, Komisijos sudarytos su konkurso laimėtoju, teisėtumą Belgijos teismuose remdamasi Belgijos prekybos įstatymo 95 ir 98 straipsniais arba Belgijos civilinio kodekso 6 ir 1133 straipsniais.

49 Komisija nesutinka su ieškovės argumentais ir prašo atmesti antrąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

Bendrojo Teismo vertinimas

— Dėl antrojo pagrindo motyvų, kad nepaisyta direktyvos ir Belgijos įstatymo

50 Pirma, iš pradžių reikia pabrėžti, kad antrasis pagrindas grindžiamas būtent Direktyvos 2004/18 55 straipsnio pažeidimu. Tačiau Direktyva 2004/18 skirta joje nurodytoms valstybėms narėms, taigi ji netaikoma viešojo pirkimo sutartims, kurias sudarė, kaip tai yra nagrinėjamu atveju, Bendrijos institucija. Taigi reikia atmesti šį antrojo pagrindo motyvą kaip neturintį jokio poveikio.

51 Antra, reikia pažymėti, kad iš ieškovės raštu pateiktų pastabų matyti, jog antrasis pagrindas suformuluotas remiantis iš esmės Bendrijos teisės nuostatų, taikomų neįprastai mažos kainos pasiūlymams, t. y. Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalies ir 146 straipsnio 4 dalies, pažeidimu ir kad ieškovė remiasi Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnio nuostatomis, siedama jas su minėtomis Bendrijos teisės nuostatomis.

52 Taigi, viena vertus, ieškovė eksplicitiškai kaltina Komisiją pažeidus šiuos Įgyvendinimo taisyklių straipsnius.

53 Kita vertus, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad ieškovė nuostolingą pardavimą Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnyje pavartota prasme prilygina neįprastai mažos kainos pasiūlymams dviem atvejais. Pirma, ji tvirtina, kad konkurso laimėtojo pasiūlymas yra ir nuostolingas pardavimas, ir neįprastai mažos kainos pasiūlymas, nes jis pasiūlė didesnę nuolaidą nei pats tiekėjas. Antra, ji mano, jog konkurso laimėtojo pasiūlymas, kaip nuostolingas ir neįprastai mažos kainos, turėjo būti atmestas nagrinėjamoje viešojo pirkimo procedūroje vadovaujantis Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalimi.

54 Trečia, reikia priminti, kad, kaip matyti iš Finansinio reglamento 100 straipsnio 1 dalies, viešojo pirkimo laimėtojas turi būti nustatomas laikantis, pirma, laimėtojo nustatymo kriterijų, ir, antra, viešųjų pirkimų taisyklių. Iš šio straipsnio taip pat matyti, kad atrankos ir laimėtojo nustatymo kriterijai iš anksto nustatomi konkurso dokumentuose.

55 Tačiau, kaip minėta 1 punkte, Komisijos viešiesiems prekių pirkimams taikomos tik Finansinio reglamento pirmosios dalies V antraštinės dalies ir Įgyvendinimo taisyklių pirmos dalies V antraštinės dalies nuostatos.

56 Be to, būtina konstatuoti, kad Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalis ir 146 straipsnio 4 dalis, kurių pažeidimu ieškovė remiasi antrajame pagrinde, yra Įgyvendinimo taisyklių pirmos dalies V antraštinės dalies 1 skyriaus 3 skirsnyje „Viešųjų pirkimų procedūros“.

57 Taigi Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalis ir 146 straipsnio 4 dalis sudaro viešųjų pirkimų taisykles Finansinio reglamento 100 straipsnio 1 dalyje pavartota prasme. Todėl reikia manyti, kad antrasis pagrindas iš esmės grindžiamas viešųjų pirkimų taisyklių pažeidimu.

58 Antra, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 45 punkto, ieškovė, grįsdama teiginį, jog nagrinėjamam atvejui taikomas Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnis, remiasi techninių specifikacijų 3.3 punktu.

59 Tačiau pagal Įgyvendinimo taisyklių 130 straipsnio 1 dalies b punktą ir 3 dalies c punktą techninės specifikacijos – viena iš specifikacijos, kuri pati yra konkurso dokumentas, sudėtinių dalių.

60 Todėl atsižvelgiant į 57 punkte padarytą išvadą, kad antrasis prašymo panaikinti skundžiamą sprendimą pagrindas iš esmės grindžiamas viešųjų pirkimų taisyklės, kaip ji apibrėžta Finansinio reglamento 100 straipsnio 1 dalyje, pažeidimu, ieškovė klaidingai remiasi nagrinėjamo viešojo pirkimo techninių specifikacijų nuostata, kuri nėra viešojo pirkimo taisyklė, tvirtindama, kad nagrinėjamam atvejui taikomas Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnis.

61 Papildomai galima patikslinti, jog net jei ieškovė būtų atskirai pasirėmusi Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnio pažeidimu, šio pagrindo negalima būtų pripažinti pagrįstu.

62 Ieškiniu dėl panaikinmo pradėtoje byloje Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nagrinėti klausimus dėl kompetencijos trūkumo, esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo, sutarčių ar kurios nors su jų taikymu susijusios teisės normos pažeidimo arba piktnaudžiavimo įgaliojimais. Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas negali tariamo Belgijos teisės akto pažeidimo laikyti teisės klausimu, kuriam taikytina neribota teisminė kontrolė. Tokią kontrolę turi tik Belgijos institucijos (šiuo klausimu žr. 2000 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AICS prieš Parlamentą*, T-139/99, Rink. p. II-2849, 40 punktą).

63 Tačiau Komisija, paisydama gero administravimo ir Sąjungos institucijų bei valstybių narių lojalaus bendradarbiavimo principų, privalėjo užtikrinti, kad šio konkurso sąlygos neskatintų potencialių konkurso dalyvių pažeisti Belgijos nacionalinės teisės aktus, kurie gali būti taikomi nagrinėjamai viešojo pirkimo sutarčiai (pagal analogiją žr. 62 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AICS prieš Parlamentą* 41 punktą ir 2002 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AICS prieš Parlamentą*, T-365/00, Rink. p. II-2719, 63 punktą), o tai yra faktų vertinimo klausimas (minėto 2002 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AICS prieš Parlamentą* 63 punktas).

64 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatuoja, kad Komisija, gavusi ieškovės 2007 m. lapkričio 2 d. laišką, kuriame atkreiptas jos dėmesys į ieškovės pasiūlymo atitiktį Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnio nuostatoms, 2007 m. gruodžio 3 d. laišku paprašė konkurso laimėtojo patvirtinti, kad jo pasiūlymas atitiko taikytinus teisės aktus, ir būtent, ar jis neparduoda prekių nuostolingai, o tai konkurso laimėtojas patvirtino 2007 m. gruodžio 4 d. laišku. Reikia daryti išvadą, kad šiais veiksmais

Komisija užtikrino, kad neskatintų pažeisti nagrinėjamai sutarčiai galimus taikyti Belgijos nacionalinės teisės aktus.

65 Be to, Bendrasis Teismas mano, kad ieškovė neįrodė, jog konkurso laimėtojo pasiūlymas akivaizdžiai ar neišvengiamai pažeidžia Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnį. Ieškovė tik daro prielaidą, kad konkurso laimėtojas gavo tokią pačią nuolaidą kaip ir ji, bei kaip įrodymu, kad konkurso laimėtojo pasiūlymas yra nuostolingas pardavimas Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnyje pavartota prasme, remiasi tik tiekėjo laišku. Ieškovės teigimu, iš šio laiško matyti, kad didžiausia nuolaida, kurią tiekėjas suteikė visiems nagrinėjamame viešajame pirkime dalyvaujantiems perpardavėjams, įskaitant konkurso laimėtoją, buvo 17,70 %.

66 Tačiau iš tiekėjo laiško negalima daryti išvados, kad pasiūlyme ieškovės nurodyta nuolaida galiojo visiems tiekėjo perpardavėjams.

67 Šiame laiške, kurį sudaro tik dvi pastraipos, nurodyta:

„Šiuo raštu patvirtiname, kad, kiek tai susiję su pavadinime nurodytu viešojo pirkimo konkursu, jums suteikta 17,700% dydžio LAR nuolaida *Custom Enterprise* sutarties prenumeratai.

Jums pagal *Select* sutartį suteikta LAR nuolaida nurodyta *Microsoft Select* kainoraštyje."

68 Iš tiekėjo laiško, adresuoto vienintelei ieškovei, formuluočių matyti, kad jo autorius aiškiai nurodė tik tą nuolaidos sumą, į kurią galėjo pretenduoti ieškovė. Taigi šis tekstas, nesant kitų įrodymų, neleidžia manyti, kad, kaip teigia ieškovė, nurodyta nuolaida buvo taikoma visiems perpardavėjams.

69 Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovės teiginys, jog kiti perpardavėjai pasiūlė Komisijai 17,70 % nuolaidos, yra paprasčiausias tvirtinimas, nepatvirtintas jokiu įrodymu.

70 Tokiomis aplinkybėmis darant prielaidą, kad nagrinėjamam atvejui taikomas Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnis, ieškovė neįrodė, kad Komisija padarė akivaizdžią konkurso laimėtojo pasiūlymo teisėtumo šio straipsnio atžvilgiu vertinimo klaidą.

— Dėl antrojo pagrindo argumento, kad pažeistos Įgyvendinimo taisyklės

71 Reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia ieškovė, Komisija padarė pažeidimą, kai nepaisė turėtos informacijos apie neįprastai mažos kainos pasiūlymą ir nedelsdama neatmetė šio pasiūlymo pagal Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalį ir 146 straipsnio 4 dalį.

72 Šiuo klausimu iš Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalies matyti, kad perkančioji organizacija privalo leisti konkurso dalyviui paaiškinti arba net pagrįsti savo pasiūlymą prieš jį atmesdama, jei mano, kad pasiūlymo kaina yra neįprastai maža. Pareiga patikrinti pasiūlymo rimtumą siejama su išankstinėmis abejonėmis dėl pasiūlymo patikimumo, žinant, kad šio straipsnio pagrindinis tikslas yra sudaryti konkurso dalyviui sąlygas nebūti pašalintam iš procedūros be galimybės pateisinti savo pasiūlymo kainą, kuri pasirodė neįprastai maža (2005 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją*, T-148/04, Rink. p. II-2627, 49 punktas).

73 Taip pat reikia priminti, kad Komisija, priimdama sprendimą dėl sutarties sudarymo paskelbus konkursą, turi didelę diskreciją vertinti informaciją, į kurią reikia atsižvelgti, todėl Bendrojo Teismo kontrolė turi būti ribojama patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros ir motyvų nurodymo taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės ir ar nebuvo padaryta akivaizdžios vertinimo klaidos bei piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 72 punkte minėto Sprendimo *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją* 47 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

74 Nagrinėjamu atveju vienintelė informacija, kuria ieškovė remiasi tvirtindama, kad konkurso laimėtojo pasiūlyme nurodyta kaina buvo neįprastai maža, vėlgi yra tiekėjo laiškas. Šiuo argumentu ji tvirtina, kad šios nuolaidos maksimali riba galiojo visiems pagal nagrinėjamą viešojo pirkimo procedūrą pateiktiems pasiūlymams, įskaitant konkurso laimėtojo.

75 Tačiau atsižvelgiant į Bendrojo Teismo motyvus, išdėstytus 65–68 punktuose, reikia konstatuoti, kad šio teiginio nepatvirtina tiekėjo laiško tekstas.

76 Todėl atsižvelgiant į Komisijos turimą didelę diskreciją spręsti, į kuriuos motyvus reikia atsižvelgti sudarant sutartį pagal viešojo pirkimo procedūrą, ieškovė nepagrįstai kritikuoja šią instituciją, jog ši neapsvarstė, ar konkurso laimėtojo pasiūlyme nurodyta kaina buvo neįprastai maža, ir šio pasiūlymo neatmetė remdamasi Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalimi.

77 Šios išvados negali pakeisti du toliau nurodyti argumentai, kuriuos ieškovė taip pat pateikė siekdama pagrįsti antrąjį pagrindą.

78 Pirma, dėl ieškovės argumento, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą, nes nesilaikė pareigos atidžiai ir objektyviai išnagrinėti visą su atitinkamu atveju susijusią informaciją ir, tiksliau tariant, neatmetė konkurso laimėtojo pasiūlytos kainos kaip neįprastai mažos, pakanka konstatuoti, kad nors Komisija ir nepripažino pasiūlytos kainos neįprastai maža, ji pakankamai atidžiai išnagrinėjo konkurso laimėtojo pasiūlymą. Kaip jau minėta 64 punkte, Komisija 2007 m. gruodžio 3 d. laišku paprašė konkurso laimėtojo patvirtinti, kad jo pasiūlymas atitiko taikytinus teisės aktus, ir būtent, kad jis neparduoda prekių nuostolingai. Todėl ieškovei nenurodžius kitų jos argumentą apie gero administravimo principo pažeidimą, padarytą nagrinėjant konkurso laimėtojo pasiūlymą, pagrindžiančių aplinkybių, šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

79 Antra, dėl ieškovės argumento, susijusio su galimu sutarties, sudarytos tarp Komisijos ir konkurso laimėtojo, teisėtumo užginčijimu Belgijos teismuose, reikėtų konstatuoti, kad jis susijęs ne su skundžiamo sprendimo teisėtumu nagrinėjamoje viešojo pirkimo procedūroje, bet su pagal šią procedūrą sudarytos sutarties teisėtumu. Todėl šį argumentą reikia atmesti.

80 Iš visų išdėstytų motyvų išplaukia, kad antrąjį pagrindą reikia atmesti.

b) Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu

Šalių argumentai

81 Ieškovė mano, kad skundžiamas sprendimas netinkamai motyvuotas tiek formos, tiek turinio požiūriu.

82 Pirma, ieškovė pastebėjo, kad ji specialiai atkreipė Komisijos dėmesį, pirma, kad nagrinėjamai viešojo pirkimo procedūrai taikomas Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnis, ir, antra, kad savo pasiūlyme ieškovė pasiūlė didžiausią nuolaidą, kurią įmanoma suteikti paisant šiuo straipsniu numatyto draudimo parduoti nuostolingai. Tačiau nors Komisija turi pareigą atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas nagrinėjamam atvejui svarbias aplinkybes, nei skundžiamame sprendime, nei apibendrinamojo susitikimo ataskaitoje nenurodyti motyvai dėl aplinkybių, į kurias atkreiptas dėmesys, be to, šiuose dokumentuose nematyti, kad Komisija būtų į juos atsižvelgusi. Skundžiamo sprendimo motyvai yra arba pernelyg siauri, arba pernelyg bendri, arba pernelyg neaiškūs. Komisija pažeidė bendrąją pareigą nurodyti motyvus ir Geros administracinės

elgsenos kodekso, patvirtinto 2001 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento rezoliucija (OL 2002, C 72 E, p. 331, toliau – „Geros elgsenos kodeksas“), 18 straipsnį.

83 Antra, ieškovė tvirtina, kad dar Komisija pažeidė pareigą, numatytą Geros elgsenos kodekso 18 straipsnio 2 dalyje, nurodyti konkrečiai skundžiamam sprendimui skirtus motyvus dėl Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnio taikymo.

84 Trečia, iš skundžiamo sprendimo motyvų nematyti, kad Komisija iš tikrųjų paisė vienodo vertinimo principo, numatyto Geros elgsenos kodekso 5 straipsnyje, kiek tai susiję su Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnio taikymu. Taigi šie motyvai yra visiškai nepakankami.

85 Ketvirta, skundžiamo sprendimo motyvai neleidžia patikrinti, ar, kaip nurodyta Geros elgsenos kodekso 4 straipsnyje, nagrinėjamu atveju taikytini teisės aktai, t. y. Bendrijos teisė ir ją papildantis Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnis, iš tikrųjų buvo taikyti ir jų laikytasi.

86 Komisija nesutinka su ieškovės argumentais ir prašo atmesti šį pagrindą kaip nepagrįstą.

Bendrojo Teismo vertinimas

87 Pirmuoju pagrindu, susijusiu su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu, ieškovė iš esmės nurodo keturis argumentus, t. y. kad skundžiamame sprendime nenurodyti

motyvai, kurie, pirma, būtų susiję su Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnyje įtvirtintu draudimu parduoti nuostolingai, antra, būtų skirti konkrečiai šiam 40 straipsniui, trečia, apimtų informaciją, leidžiančią konstatuoti, kad taikant šį 40 straipsnį iš tiesų buvo laikytasi vienodo vertinimo principo, ir, ketvirta, apimtų informaciją, kuri leistų patikrinti ir įsitikinti, ar Bendrijos teisės aktai ir juos papildantis minėtas 40 straipsnis iš tiesų buvo taikyti ir jų buvo laikytasi.

88 Atsižvelgiant į išvadą, padarytą 60 punkte, kad Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsnis netaikomas nagrinėjamai viešojo pirkimo procedūrai, reikia iš karto atmesti keturis argumentus, kuriais ieškovė siekia įrodyti, jog skundžiamas sprendimas pažeidžia pareigą nurodyti motyvus, kiek ji susijusi su šio 40 straipsniu.

89 Paskui reikia pažymėti, kad ieškovė nurodo, kad buvo pažeistas, pirma, Geros elgsenos kodekso 18 straipsnis ir, antra, bendroji pareiga nurodyti motyvus.

90 Reikia priminti, kad iš teismų praktikos matyti, jog Geros elgsenos kodeksas yra ne norminis aktas, o Parlamento rezoliucija, kuria iš dalies pakeičiamas jam Europos ombudsmeno pateiktas projektas ir Komisija kviečiama parengti šią sritį reglamentuojančio teisėkūros akto projektą (2007 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Gorostiaga Atxalandabaso prieš Parlamentą*, T-132/06, 73 punktas). Taigi šis tekstas nėra privalomas Komisijai ir ieškovė jo pagrindu neįgyja jokios teisės.

91 Nors ieškovė ir nenurodė konkrečiai EB 253 straipsnio, reikia manyti, kad iš ieškinio matyti, jog ji iš esmės siekė remtis šiame straipsnyje įtvirtinta bendrąja pareiga nurodyti motyvus.

92 Atsakant į klausimą, ar skundžiamu sprendimu paisyta EB 253 straipsnyje įtvirtintos bendrosios pareigos nurodyti motyvus, pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką pareiga motyvuoti priklauso nuo akto pobūdžio ir jo priėmimo konteksto. Motyvuose turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos argumentai, kad, pirma, suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės pateisinimus, siekdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas yra pagrįstas, ir, antra, teismas galėtų atlikti šio akto teisėtumo kontrolę (1990 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Delacre ir kt. prieš Komisiją*, C-350/88, Rink. p. I-395, 15 ir 16 punktai; 2003 m. balandžio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Forum des migrants prieš Komisiją*, T-217/01, Rink. p. II-1563, 68 punktas ir 28 punkte minėto Sprendimo *Deloitte Business Advisory prieš Komisiją* 45 punktas).

93 Nagrinėjamu atveju, vadovaujantis Finansinio reglamento 100 straipsnio 2 dalimi ir Įgyvendinimo taisyklių 149 straipsnio 2 dalimi, Komisija turėjo pranešti ieškovei jos pasiūlymo atmetimo motyvus ir, be to, kadangi ji pateikė priimtiną pasiūlymą, – apie atrinkto pasiūlymo charakteristikas ir santykinius pranašumus bei konkursą laimėjusiojo subjekto pavadinimą per ne ilgesnį kaip 15 kalendorinių dienų nuo raštu pateikto prašymo gavimo dienos terminą.

94 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad tokia veiksmų eiga, kaip antai aprašyta Finansinio reglamento 100 straipsnio 2 dalyje, leidžianti aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusio subjekto motyvus, atitinka EB 253 straipsnyje įtvirtintą pareigą nurodyti motyvus (2007 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją*, T-250/05, 69 punktas; šiuo klausimu taip pat žr.

2008 m. liepos 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AWWW prieš FEACVT*, T-211/07, 34 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

95 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, jog 2008 m. sausio 11 d. laiške Komisija informavo ieškovę, kad jos pasiūlymas nebuvo priimtas, nes jo kokybės ir kainos santykis, pritaikius pirkimo dokumentuose nurodytą laimėtojo nustatymo formulę, nebuvo pats geriausias. Taigi, reikia pripažinti, kad pagal Finansinio reglamento 100 straipsnio ir Įgyvendinimo taisyklių 149 straipsnio nuostatas ieškovė buvo informuota apie tikslius jos pasiūlymo atmetimo motyvus.

96 Dėl Komisijai tenkančios pareigos pranešti ieškovei apie atrinkto pasiūlymo charakteristikas ir santykinius pranašumus bei konkurso laimėtojo pavadinimą reikia konstatuoti, kad ieškovei 2008 m. sausio 16 d. laišku pateikus prašymą pagal Įgyvendinimo taisyklių 149 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą, Komisija suorganizavo apibendrinamąjį susitikimą, skirtą apžvelgti ieškovės pasiūlymo stipriąsias ir silpnąsias puses, palyginti su konkurso laimėtojo pasiūlymu.

97 Be to, reikia pažymėti, kad 2008 m. sausio 29 d. laišku Komisija nurodė ieškovei konkurso laimėtojo pavadinimą ir šio laiško priede pateikė apibendrinamojo susitikimo santrauką. Toje santraukoje pateiktos trumpos pastabos, kuriomis sukonkretinami pasiūlymo techninio vertinimo kriterijai, ieškovės pasiūlymo įvertinimo pagal šiuos kriterijus pastabos ir apibendrinantis įvertinimas. Iš jų matyti, kad po techninio įvertinimo ieškovės pasiūlymui buvo pripažinta pirmoji vieta. Dėl finansinio įvertinimo šioje santraukoje nurodyta, kad jis buvo pagrįstas nuolaida, kurią konkurso dalyviai suteikė tiekėjo produktams. Šiuo atžvilgiu nurodyta, kad ieškovės pasiūlymui buvo pripažinta antroji vieta, nes jame pasiūlyta kaina nuo pirmąją vietą užėmusio konkurso laimėtojo pasiūlytosios skyrėsi 0,55 %. Iš apibendrinamojo susitikimo santraukos matyti, kad pritaikius atitinkamą formulę konkurso laimėtojo pasiūlymo kokybės ir

kainos santykis, palyginti su ieškovės pasiūlymu, buvo geriausias ir tai pateisino tai, kad atrinktas pirmąją vietą užėmusio dalyvio pasiūlymas.

98 Tiek, kiek pareiga nurodyti akto motyvus, kaip jau minėta 92 punkte, priklauso nuo jo priėmimo konteksto, reikia manyti, kad nagrinėjamu atveju Komisijos informacija, pateikta ieškovei po šios 2008 m. sausio 18 d. laiško, pakankamai aiškiai ir nedviprasmiškai atskleidžia Komisijos motyvus. Taigi ši informacija leido ieškovei sužinoti priimtos priemonės pateisinimus, kad galėtų apginti savo teises bei patikrinti, ar skundžiamas sprendimas yra pagrįstas, ir, antra, kad teismas galėtų atlikti šio sprendimo teisėtumo kontrolę.

99 Taigi nagrinėjamu atveju Komisija įvykdė savo bendrąją pareigą, įtvirtintą EB 253 straipsnyje, nurodyti motyvus.

100 Iš visų išdėstytų motyvų darytina išvada, kad pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

101 Atsižvelgiant į 80 ir 100 punktuose padarytas išvadas reikia visiškai atmesti prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą.

B — *Dėl prašymo atlyginti žalą*

1. *Šalių argumentai*

102 Ieškovė subsidiariai prašo, jeigu viešojo pirkimo sutartis jau būtų įvykdyta arba sprendimo nebebūtų galima panaikinti, priteisti jai žalos atlyginimą pagal EB 235 ir 288 straipsnius. Ji teigia, kad neteisėtais veiksmais Komisija padarė pažeidimą, kuris užtraukia jos atsakomybę. Patirtą žalą ieškovė įvertino *ex aequo et bono* 654 962,38 EUR, t. y. suma, gaunama apskaičiavus bruto pajamas, kurias būtų gavusi, jei su ja būtų buvusi sudaryta sutartis. Prašymą dėl žalos atlyginimo ieškovė grindžia tais pačiais argumentais, pagrindais ir motyvais, kurie pateikti prie antrojo pagrindo.

103 Komisija teigia, kad prašymą dėl žalos atlyginimo reikia pripažinti bent jau nepagrįstu.

2. *Bendrojo Teismo vertinimas*

104 Pirmiausia reikia pripažinti, kad trečiasis ieškinio reikalavimas, kuriuo Bendrojo Teismo prašoma pripažinti, kad Komisijos neteisėtas elgesys yra pažeidimas, užtraukiantis šios institucijos atsakomybę, turi būti aiškinamas kartu su ketvirtuoju ieškinio reikalavimu, kuriuo prašoma priteisti iš Komisijos žalos atlyginimą. Kaip aiškiai matyti

iš ieškovės subsidiariai pateiktų ieškinio motyvų, jos prašymą dėl žalos atlyginimo pagal EB 235 ir 288 straipsnius pagrindžia tai, kad neteisėtu elgesiu Komisija padarė pažeidimą, kuris užtraukia jos atsakomybę.

105 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Bendrijos deliktinė atsakomybė, kaip ji suprantama pagal EB 288 straipsnio antrą pastraipą, už neteisėtą jos institucijų elgesį siejama su situacija, kai įvykdytos visos sąlygos, t. y. kritikuojami institucijų veiksmai yra neteisėti, žala yra reali ir tarp neteisėtų veiksmų bei nurodytos žalos yra priežastinis ryšys (žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *FIAMM ir FIAMM Technologies prieš Tarybą ir Komisiją*, T-69/00, Rink. p. II-5393, 85 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

106 Kadangi šios trys atsakomybės taikymo sąlygos yra kumuliacinės, bent vienos iš jų nebuvimo pakanka ieškiniui dėl žalos atlyginimo atmesti ir nėra reikalo nagrinėti kitų sąlygų (žr. 2006 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CAS Succhi di Frutta prieš Komisiją*, T-226/01, Rink. p. II-2763, 27 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

107 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš 71–80 punktuose išdėstytų motyvų, visi ieškovės argumentai, pagrindai ir motyvai, pateikti pagrindžiant prašymo panaikinti sprendimą antrąjį pagrindą ir kuriais grindžiamas prašymas dėl žalos atlyginimo, buvo išnagrinėti ir atmesti. Kaip matyti iš 87–100 punktuose nurodytų motyvų, visi ieškovės argumentai, pateikti dėl prašymo panaikinti sprendimą pirmojo pagrindo, taip pat buvo išnagrinėti ir atmesti. Galiausiai reikia konstatuoti, kad

ieškovė nenurodo jokio kitokio neteisėtumo, į kurį galėtų būti atsižvelgta nagrinėjant jos prašymą dėl žalos atlyginimo. Tokiomis aplinkybėmis Bendrijos atsakomybė už tariamą skundžiamo sprendimo neteisėtumą negali kilti.

108 Taigi, kadangi pirmoji iš trijų Bendrijos atsakomybės atsiradimo sąlygų neįvykdyta, prašymą dėl žalos atlyginimo reikia atmesti kaip nepagrįstą.

109 Iš 101 ir 108 punktuose padarytų išvadų darytina išvada, kad reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

110 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

111 Kadangi nagrinėjamu atveju ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *PC-Ware Information Technologies BV* bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Paskelbta 2010 m. gegužės 11 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas ..... II - 1546

A — Bendrijos teisės aktai ..... II - 1546

B — Nacionalinės teisės aktai ..... II - 1552

Faktinės bylos aplinkybės ..... II - 1553

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 1555

Dėl teisės ..... II - 1556

A — Dėl prašymo panaikinti sprendimą ..... II - 1556

1. Dėl prašymo panaikinti sprendimą priimtinumo ..... II - 1557

a) Dėl ieškovės nesuinteresuotumo pareikšti ieškinį ..... II - 1557

Šalių argumentai ..... II - 1557

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 1558

b) Dėl prašymo panaikinti sprendimą dalyko nebuvimo ..... II - 1559

Šalių argumentai ..... II - 1559

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 1560

2. Dėl esmės ..... II - 1560

a) Dėl antrojo pagrindo, kad pažeistos Direktyvos 2004/18 55 straipsnio ir Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalies bei 146 straipsnio 4 dalies, skaitomų kartu su Belgijos prekybos įstatymo 40 straipsniu, nuostatos ..... II - 1561

Šalių argumentai ..... II - 1561

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 1563

— Dėl antrojo pagrindo motyvų, kad nepaisyta direktyvos ir Belgijos įstatymo ..... II - 1563

— Dėl antrojo pagrindo argumento, kad pažeistos Įgyvendinimo taisyklės ..... II - 1568

b) Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu II - 1571

Šalių argumentai ..... II - 1571

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 1572

B — Dėl prašymo atlyginti žalą ..... II - 1577

1. Šalių argumentai ..... II - 1577

2. Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 1577

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 1579